

Odcinek nr 13: ¡Muy buen trabajo!

Słowniczek:

buen trabajo - dobra robota

enseñar (enseño, enseñas, enseña) - nauczać

el profesor/ la profesora – nauczyciel, nauczycielka

el amigo/ la amiga – kolega, koleżanka

la estudiante - uczennica

¡Hola, Olek, hola estudiante!

¡Hola, Sophia!

Olek, muszę Ci powiedzieć, że do tej pory robisz bardzo dobrą robotę con español - muy buen trabajo!

„Buen” pochodzi na pewno od „bueno”, ale por qué jest ucięte?

Palabras z „el”, czyli nasze męskie palabras - na przykład „el trabajo”, czyli „praca” lub „el día”, czyli „dzień”, jeśli połączą się - la palabra „bueno” traci „n” na końcu.

No tak, czyli „bueno” bez „o” to „buen”! Czyli będzie „buen día”?

Exacto. Hiszpanie lubią upraszczać, a przy ich temperamencie i szybkim sposobie mówienia literka „o” często nie była w ogóle wypowiedana, więc postanowili ją również usunąć w języku pisanym.

Bueno, rozumiem. Czyli „buen trabajo” to „dobra praca”? W sensie dobra robota?

Sí. :) „Trabajo” piszemy przez „j”, czyli „tra-ba-jo”.

Ale przecież powiedziałaś „trabacho”... Czyż nie?

Sí. :) Hiszpanie czytają „j” jako „h”. Wiesz, że gdy Hiszpanie chcą zapisać swój śmiech, tak jak my en polaco piszemy „hahaha”, to zapiszą je „jajaja” y wypowiadają „hahaha”.

Wow! ¡Qué interesante!

Entonces, estudiante, repite, por favor: ¡buen trabajo!

¡Buen trabajo!

¡Perfecto!

To w sumie yo soy un estudiante y tu eres często tak jakby moją nauczycielką. Jak mogę powiedzieć „nauczyciel” en español?

Nauczyciel to „profesor” - yo soy tu profesora, czyli „ja jestem Twoją nauczycielką”.

Entonces „nauczyciel” to „profesor”?

Jajaja, prawie! W tym przypadku jest tak jak przy español y española.

Ach, czyli będzie profesor y profesora?

¡Exacto! Muy fácil, ¿no?

Sí, español es muy fácil.

Estudiante, di, por favor: Ty jesteś moją nauczycielką.

Tú eres mi profesora.

Y ahora di: Jestem Twoją nauczycielką.

Yo soy tu profesora.

Muy bien. Pero tak naprawdę yo no soy tu profesora. Yo soy tu amiga. Tu amiga, czyli Twoja koleżanka.

Aha... Czyli tu eres mi amiga y yo soy tu amigo. ¿Si?

Sí, exacto. :)

Y tu mnie nauczysz!...

Y yo Ciebie „enseño”. „Enseño”, czyli „nauczam”.

Aha... Czyli „enseñar” oznacza „nauczać”.

Sí, exacto, Olek, pero... yo no tu enseño... Rozmawiamy sobie, fajnie mija czas, a Ty jesteś bardzo bystry i szybko się uczysz!

Jaja... szybko się uczę, czyli enseño muy... szybko

Jajaja. No. :) „Enseñar” oznacza „nauczać”, pero no „uczyć się”...

To jak będzie „uczyć się”?

„Uczyć się” to „estudiar”.

O, to ma sens, przecież en polaco mówimy „studiować”. „Estudiar” en español, „studiować” en polaco. Jakie to podobne!

¡Exacto, Olek! Ahora querido estudiante, por favor, di en español: Ty nauczysz hiszpańskiego.

Tú enseñas español.

¡Muy bien! Estudiante, di, también: Ja uczę się angielskiego.

Yo estudio inglés.

Y ahora, di : Ona naucza polskiego, ale uczy się hiszpańskiego.

Ella enseña polaco, pero estudia español.

Perfecto, estudiante, y ahora pregunta: Czego on się uczy?

¿Qué el estudia?

¡Estupendo! Jestem pod wrażeniem. Mówisz jak el español, czyli jak Hiszpan! Nawet zapamiętałeś te końcówki przy różnych osobach!

Sí, starałem się znaleźć jakieś skojarzenie, żeby łatwiej mi było zapamiętać całość. Zatem, gdy mówię yo..., to na końcu mam „-o”, co ma sens, bo nawet rymuje się z „yo”. „Tú”, czyli „Ty” będzie mieć końcówkę „-s”, tak samo jak en polaco - mówimy „(Ty) masz” albo „Ty grasz”, więc znowu brzmi, jakby ktoś seplecił en español, i zamiast mówić „sz” - mówił „s”. El, ella..., czyli on, ona... en polaco też mamy często po prostu „a” na końcu, tak jak w „on ma”, czy „ona gra”. Entonces es muy fácil!

Wow, świetne skojarzenia!

Sophia... pero mam ahora una pregunta - jak powiedzieć „uczennica” en español? „Estudiante” to „uczeń”, a „uczennica”?

¡Muy buena pregunta! Otóż „estudiante” jest takim wyjątkiem, który wymawia się tak samo w rodzaju męskim i żeńskim, czyli będzie zarówno „el estudiante”, jak i „la estudiante”.

¡Qué fácil!

Sí, di, por favor: Uczennica.

La estudiante.

Sophia, ja już będę musiał lecieć - umówiłem się dzisiaj na lunch z moim sąsiadem Hiszpanem, a nie wiedziałem, że oni jedzą tak wcześnie!

Jajajaj, sí, w Polsce nie ma stałych pór jedzenia - jedni jedzą obiad ok. 15, drudzy o 12, a jeszcze inni jedzą obiadokolację dopiero po pracy czy szkole. Z kolei Hiszpanie, jak i mieszkańcy innych krajów śródziemnomorskich, jedzą obiad zawsze między 12 a 14.

Niesamowite, że też wszyscy są tacy zgrani! Ale z drugiej strony fajnie, że mają stałe pory jedzenia, słyszałem, że to zdrowo.

Sí, też tak słyszałam, dobra Olek, już Cię nie zatrzymuję, adiós!

¡Adiós Sophia!